

HVMFS 2017:20 Kapitel	Synpunkt
3 §	<p>Begreppet betydande påverkan används i olika betydelser på olika ställen i föreskriften, jfr med 8 § där begreppet syftar på specificerad vattenanvändning. För att undvika risk för missförstånd/sammanblandning bör övervägas om det begrepp som definieras ändras till "Betydande påverkan på miljön".</p>
4 §	<p>Tekniska verken noterar att föreskriften vidmakthåller möjligheten att peka ut arealer om 0.5 km² som enskilda ytvattenförekomster. Den möjligheten skapar en stor administrativ börda med liten eller ringa nytta för ekologin och den biologiska mångfalden i stort. Där bör föreskriften revideras så att utpekanden snarare går i en riktning som skapar större ytvattenförekomster och därmed större möjligheter att följa upp den ekologiska statusen för vattenförekomsterna.</p>
8 §	<p>Tekniska verken har ingen erinran mot bestämmelsens innehåll. Däremot avser den en av de grundläggande bristerna i den svenska vattenförvaltningen, nämligen att de analyser och den dokumentation som beskrivs inte har utförts. Problemen med obefintliga data, alltför många vattenförekomster m.m. berörs i kommentaren till Konsekvenser samt i missivet till detta yttrande.</p>
8c §	<p>Punkten innehåller flera allvarliga felaktigheter i förhållande till RDV. Detta leder till att möjligheterna att utpeka KMV minskar på ett sätt som står i direkt konflikt med RDV. Det uppfyller inte heller uppdraget från politiken (som enligt förslagets missiv är intentionen med förslagen) att säkra möjligheterna att tillämpa undantag och andra möjligheter till mindre stränga krav. Tvärtom innebär bestämmelsen att det blir avsevärt svårare att peka ut KMV. Bestämmelsen måste omarbetas.</p> <p>Det torde inte finnas någon begränsning i ramvattendirektivet att begränsa möjligheten till KMV-utpekande till vissa kvalitetsfaktorer. Här förefaller det som att bristande konnektivitet inte kan ge en preliminär KMV-identifiering. Art 4.3 a) i ramdirektivet anger hydromorfologisk påverkan som grund för utpekande av KMV. Hydromorfologiska faktorer är hydrologisk regim, kontinuitet och morfologiska förhållanden, RDV bilaga V 1.1.1. Innebörden av CIS' riktlinjer är att enbart bristande konnektivitet kan utgöra grund för utpekande av KMV. Den föreslagna lydelsen innebär en oriktig begränsning av tillämpningen av KMV. Bestämmelsens utformning är uppenbart felaktig.</p> <p>För en i enligt RDV korrekt innebörd bör i punkten 1 ordet "och" bytas ut mot "eller" samt att relevant nivå för status anges till "sämre än god" i stället för "sämre än måttlig". Det är inte samtliga kvalitetsfaktorer som måste vara på för låg nivå, det räcker med att en av dem är det för att KMV ska utpekas. Det är inte heller korrekt att statusen måste vara sämre än god för att KMV ska utpekas, det korrekta kriteriet är sämre än måttlig. Inte heller den överordnade vattenförvaltningsförordningen använder "måttlig". I 4 kap 3 § anges "god ekologisk status".</p> <p>Punkten 2 anger "permanent försämrade". Begreppet permanent är ottydligt och antyder närmast att det skulle finnas krav på att förhållandena är irreversibla, vilket riskerar att utesluta nästan alla verksamheter och anläggningar eftersom det är möjligt att erhålla förbättringar om den mänskliga påverkan minskar. Utgångspunkten bör rätteligen vara att en KMV-klassning består så länge den verksamhet som föranleder KMV-utpekande i de fall där GES i den naturliga vattenförekomsten inte kan uppnås.</p>
8f §	<p>Paragrafen blir svår att förstå i och med skrivningen "och om förutsättningarna i övrigt i den bestämmelsen"... "uppfylls". Det bör vara självklart att vattenförekomster som skapats genom mänsklig verksamhet ska klassas som konstgjorda, och detta bör gälla utan undantag. Detta innebär bl a att en konstgjord vattenförekomst ska klassas som konstgjord även om detta teoretiskt skulle kunna påverka andra vattenförekomster negativt. De krav som kan behöva ställas för att skydda omkringliggande vattenförekomster får ställas med stöd av något mer lämpligt lagrum än att klassa av människan byggda vattenförekomster som naturliga. För att lagstiftningen ska kunna tillämpas på ett rimligt sätt måste konstgjorda vattenförekomster klassas som just konstgjorda.</p>
8i §	<p>Bestämmelsen behandlar situationen att det inte längre finns grund för KMV-utpekande och att vattenmyndigheten då ska bedöma vattenförekomsten som naturlig. Bestämmelsen bör för att bli korrekt och fullständig kompletteras med en skrivning om det omvända, det vill säga att om det framkommer att det finns grund för att förklara en vattenförekomst som KMV ska det göras. Förutom att den möjligheten framgår av CIS riktlinjer förefaller det självklart om vattenförvaltningen ska bygga på en adaptiv förvaltning, att bestämmelserna utformas med möjlighet att ta hänsyn till alla nya/nyupptäckta omständigheter.</p>